

Raad van de Centrale Ondernemingsorganisaties RCO

Aan de voorzitters en leden van de
Vaste Commissie voor Justitie en de
Vaste Commissie voor Sociale Zaken en
Werkgelegenheid van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Briefnummer

08/10.275/vEA/Bee

Den Haag

6 februari 2008

Onderwerp

Ontwerp-EG-richtlijnen inzake
arbeidsmigratie; AO d.d. 14 februari
2008.

Telefoonnummer

070 349 02 23

E-Mail

embdenandres@vno-ncw.nl

Mevrouw, mijn heren,

Op 14 februari a.s. is een Algemeen Overleg gepland van uw commissies over de voorstellen van de Europese Commissie voor twee richtlijnen, te weten:

- a. over de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op hooggekwalificeerde arbeid (blue card) en
- b. voor één procedure voor het verkrijgen van één vergunning voor derdelanders om te wonen en te werken in een EU-lidstaat en voor een gemeenschappelijke rechten van werkenden die legaal in een lidstaat verblijven (single permit).

De Raad van de Centrale Ondernemingsorganisaties (RCO) wil u hierbij graag informeren over zijn standpunt ten aanzien van deze twee voorstellen.

Blue Card

Het voorstel van de Commissie voor de introductie van een blue card beoogt Europa een betere positie te verschaffen voor het aantrekken van kennismigranten vanuit landen buiten de EU ten opzichte van onze 'concurrenten', zoals de Verenigde Staten, Canada enz. De RCO vindt dit van groot belang gezien onze ambitie om de meest dynamische en competitieve op kennis gebaseerde economie te worden in de wereld (Lissabon-doelstelling).

De RCO stelt vast dat het voorstel nog serieuze beperkingen bevat. Niettemin concludeert hij dat het voorstel op hoofdlijnen positief moet worden beoordeeld en gezien kan worden als een eerste stap op weg naar een volwaardige Europese regeling voor kennismigranten.

Een Europese regeling kan een meerwaarde opleveren naast en ten opzichte van nationale regelingen omdat de mogelijkheid tot mobiliteit tussen lidstaten, zeker voor deze categorie arbeidsmigranten, van belang is.

Ondanks deze op hoofdlijnen positieve waardering vraagt de RCO uw aandacht voor de volgende punten.

1. In artikel 4, lid 2 wordt bepaald dat lidstaten aantrekkelijker voorwaarden voor toelating en verblijf kunnen behouden of creëren, *behalve ten aanzien van de toelating in de eerste lidstaat*. Deze laatste toevoeging lijkt een belangrijke belemmering te zijn voor het behoud van gunstiger nationale regelingen, waaronder de Nederlandse kennismigrantenregeling. Voor de RCO is dit onaanvaardbaar. Het is daarom van belang op zo kort mogelijke termijn zeker te stellen dat dit niet wordt beoogd. Gunstiger nationale regelingen kunnen dan blijven bestaan zodat kennismigranten die via de nationale regeling zijn binnengekomen zich alsnog kunnen kwalificeren voor de blue card als zij aan de voorwaarden daarvan voldoen.
2. In artikel 7 wordt bepaald dat van de voorwaarden voor (eerste) toelating kan worden afgeweken op grond van de bevoegdheid van lidstaten om zelf het volume vast te stellen voor toelating van derdelanders (arbeidsmarkttoets). Naar het oordeel van de RCO vermindert deze bepaling de aantrekkelijkheid van een EU blue card regeling. Dit geldt des te meer voor artikel 19, lid 5, waarbij het gaat om het recht van een tweede lidstaat om een kennismigrant die al twee jaar in het bezit is van een blue card de toegang te weigeren op grond van zijn nationale bevoegdheid om zelf quota's vast te stellen.
De RCO is er geen voorstander van om voor kennismigranten een quotaregeling te hanteren, maar realiseert zich dat het voor de totstandkoming van een Europese richtlijn vermoedelijk onvermijdelijk is een dergelijke bepaling vast te leggen ingeval van eerste toelating. In dat geval is het van belang om bij de evaluatie (artikel 23) uitdrukkelijk te bepalen dat de Commissie in het bijzonder aandacht moet schenken aan de toepassing door lidstaten van artikel 7, aan de consequenties daarvan voor het bereiken van het beoogde doel van de richtlijn en zonodig met voorstellen moet komen om deze bepaling te schrappen.
Voor de aantrekkelijkheid van het blue card systeem is het van groot belang dat de bepaling in artikel 19, lid 5 komt te vervallen. Daarmee wordt de mogelijkheid van mobiliteit van blue card kennismigranten binnen de EU gewaarborgd.
3. In aanvulling op het voorgaande bepleit de RCO een bepaling in de richtlijn die bezitters van een blue card toestaat tijdelijk werkzaamheden in een andere lidstaat te verrichten, zonder dat dit onnodige belemmeringen en administratieve lasten met zich meebrengt.
4. Voor het verkrijgen van de blue card worden, afgezien van een aantal technische voorwaarden, eisen gesteld aan het niveau van de functie ('higher professional qualifications') én eisen ten aanzien van het te verdienen salaris.

Vergeleken met de Nederlandse kennismigrantenregeling worden daarmee zwaardere eisen gesteld, hetgeen tevens zwaardere administratieve lasten met zich meebrengt. De RCO zou daarom voorkeur hebben voor een Europese regeling die nauwer aansluit bij de kennismigrantenregeling (looncriterium). Dit zou bijvoorbeeld kunnen door in artikel 5, lid 2 de woorden 'in addition to' te vervangen door 'in stead of'. Mocht dit niet haalbaar zijn dan is het van des te meer belang dat naast de Europese regeling ook gunstiger nationale regelingen in stand kunnen blijven (zie punt 1).

Tevens deelt de RCO het kabinetsstandpunt dat het merkwaardig is om opleidingseisen te verbinden aan niet-gereguleerde beroepen.

5. Volgens de ontwerprichtlijn bedraagt de geldigheidsduur van de blue card in eerste instantie twee jaar; een verlenging is mogelijk met dezelfde periode. Naar het oordeel van de RCO moet de geldigheidsduur van de blue card worden afgestemd op de duur van het arbeidscontract.
6. In artikel 20, lid 2 wordt bepaald dat lidstaten voorrang moeten verlenen aan langdurig ingezeten derdelanders boven blue card bezitters uit een andere lidstaat. De RCO acht deze beperking voor blue card bezitters ongewenst, zeker ook omdat het gaat om personen die een geldend arbeidscontract moeten hebben. Voor bedrijven is het van belang dat ze de beste kandidaat voor de vervulling van een functie kunnen aantrekken.
7. Tenslotte is het van groot belang dat het voorstel er in voorziet dat de kennismigrant zich onmiddellijk kan laten vergezellen door gezinsleden en dat deze ook vrij toegang hebben tot de arbeidsmarkt.

Single permit

De RCO is voorstander van een vereenvoudiging van toelatingsprocedures voor arbeidsmigranten uit derde landen. De introductie van één loket en één vergunning kan daaraan een belangrijke bijdrage leveren. Een Europese regeling hiervoor verhoogt de transparantie voor de arbeidsmigranten en kan controle op illegale tewerkstelling vereenvoudigen.

Bij de beoordeling van het voorstel is tevens van belang dat de voorgestelde maatregelen in de praktijk moeten leiden tot een versnelling van de procedures en een vermindering van de administratieve lasten voor bedrijven.

De RCO is niet overtuigd van de bezwaren die door het kabinet worden aangevoerd tegen de uitgifte van één vergunning. Dat dit mogelijk zou moeten leiden tot een reorganisatie van het CWI en de IND moet niet op voorhand worden afgewezen als dat tot meer efficiency kan leiden bij het verstrekken van vergunningen. Voorts sluit een enkele vergunningsprocedure niet uit dat er een arbeidsmarkttoets kan plaatsvinden bij toelating van derdelanders.

Ten aanzien van de voorstellen voor gelijke behandeling deelt de RCO de opvattingen van het kabinet dat het van belang is de reikwijdte van de bepalingen nader te bestuderen. Dit geldt bijvoorbeeld ten aanzien van de bepaling inzake de betaling van opgebouwde pensioenen (artikel 12, lid 1f).

Conclusie

De RCO is groot voorstander van een richtlijn die een Europese blue card introduceert voor kennismigranten om daarmee Europa voor deze categorie aantrekkelijker te maken. Belangrijke voorwaarde is wel dat de Nederlandse kennismigrantenregeling daardoor niet verslechterd.

Om redenen van efficiency, transparantie en vermindering van administratieve lastendruk is RCO tevens voorstander van één loket en één vergunning voor alle arbeidsmigranten uit derde landen. Tegen die achtergrond geeft de RCO ook steun aan de zogenoemde kaderrichtlijn.

De RCO zou het op prijs stellen als u de hiervoor vermelde overwegingen en punten van commentaar bij uw beraadslagingen betreft.

Een afschrift van deze brief wordt gezonden aan de staatssecretaris van Justitie en de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Economische Zaken.

Hoogachtend,

RAAD VAN DE CENTRALE ONDERNEMINGSORGANISATIES RCO

Namens de Vereniging VNO-NCW

Namens MKB-Nederland

Mr. B.E.M. Wientjes
Voorzitter

Drs. L.M.L.H.A. Hermans
Voorzitter

Namens LTO-Nederland

A.J. Maat
Voorzitter